

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐπὶ μακρῶν σευρῶν ἐτῶν ἠσχολήθην μὲ τὴν ἔρευναν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου. Ἀνεδίφησα παλαιὰς ἐφημερίδας, ἠρεύνησα ἀρχεῖα, ἐνέκυψα εἰς σχετικὰ ἀρθρὰ ἐγκυκλοπαιδικῶν λεξικῶν καὶ ἔγραψα καὶ ἐξέδωσα τρία βιβλία ἀναφερόμενα εἰς τὴν δημοσιογραφίαν τοῦ τόπου μας. Τὰ βιβλία αὐτὰ εἶνε: «Ἑλληνικὴ Δημοσιογραφία» (1939), «Δημοσιογραφικὰ Ἀνέκδοτα» (1939) καὶ «Δημοσιογραφικὰ Πορτραῖτα» (1950). Ἐν τούτοις δὲν πιστεύω ὅτι τὸ θέμα τῆς ἱστορίας τῆς δημοσιογραφίας τῆς χώρας μας ἐξηντλήθη. Φρονῶ, ὅτι, διὰ τῶν γενομένων πρὸ ἐμοῦ ἐργασιῶν καὶ διὰ τῶν ἰδικῶν μου, μόνον τὰ θεμέλια τῆς ἐρευνήσεως καὶ προβολῆς τοῦ τομέως τούτου τῆς ἐλληνικῆς δραστηριότητος ἐτέθησαν μέχρι τοῦδε.

Τώρα, διὰ τῆς «Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου», πραγματοποιεῖται μία μεγάλη προσπάθεια ἐπιχύσεως περισσοτέρου φωτός ἐπὶ τῆς δράσεως τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων. Μὲ προσοχὴν, στοργὴν καὶ ἐνδιαφέρον θερμὸν συνεκεντρώθησαν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τοῦτο στοιχεῖα, διεσταυρώθησαν, ἐξηλέγχθησαν καὶ ἐπληθεύθησαν. Τὸ ἔργον διακνέεται ἀπὸ ἀντικειμενικότητα, εἶνε γραμμένον εἰς ὕψος λιτόν, καὶ, κατὰ τὸ δυνατόν, παρουσιάζει τὰς ἐφημερίδας καὶ τοὺς ἐργάτας τῶν μὲ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύναται ὁ ἀναγνώστης μόνος του νὰ κάμῃ κρίσεις καὶ νὰ σχηματίσῃ γνώμην περὶ τῆς τεραστίως αὐτῆς δυνάμεως, ποῦ ἄλλοι χαρακτηρίζουν ὡς τετάρτην ἐξουσίαν καὶ ἄλλοι ὡς πρώτην.

Ὁ γράφων πιστεύει ὅτι ὁ ἄ δ ἔ σ μ ε υ τ ο ς Τύπος εἶνε μία ἀνωπέρβλητος ἐξουσία, ἡ ὁποία, ἐκτὸς τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐνημερώσεως ποῦ παρέχει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, συντελεῖ — ὅταν ἀσκήτῃ ὡς ὑψηλὸν λειτούργημα καὶ ὄχι μόνον ὡς πλουτοφόρος ἐπιχείρησις καὶ μέσον ἀναρχικῆσεως εἰς ἀξιώματα — εἰς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Δημοκρατίας, εἰς τὴν ἀμβλύνσιν τῶν κοινωνικῶν ἀντιθέσεων, εἰς τὴν κοινωνικο-νομικὴν ἐξέλιξιν τοῦ κόσμου, εἰς τὴν συντήρησιν τῆς ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ὁμαλὴν διαβίωσιν τῶν ἀτόμων ἰσσοροπίας καὶ—

